

Lied: Klaaglied De beker waaruit we drinken

Welkom

Bittere tonen die vandaag deze viering op de derde zondag in de vastentijd openen. Een klaaglied dat ons mee-lijden aan onze wereld woorden geeft. Klagen als uiting van het ongelooflijke, het onverwachte, het ondraaglijke wat ons overvalt. Als de grond onder je voeten is weggeslagen ... houvast ver weg lijkt. Zijn we nog in staat om dit gevoel van diep lijden te keren... hervinden we kracht om door te gaan en wat hebben we ervoor nodig?

Psalm 22 neemt ons via golgotha in deze viering mee. Het klaaglied louterend voor ziel en lichaam om na stilstand toch weer in beweging te komen. Maar ook als het lot je treft heb je de ander nodig om de duisternis door te komen. Hoe eenzaam de weg ook is die je dan bewandelt. Die nabijheid handen en voeten geven, in ontmoeting omdat we als mensen die geloven en hopen; uit de liefde willen leven en mogen breken en delen van de liefde die in ons woont.

Bidden we

Eeuwige, bent u verloren in duister,
Is uw slaap, uw stilte eindeloos,
Kunt u mijn stem niet meer horen
ik vraag u om erbarmen
Verbijsterd om het onrecht in deze wereld
Onthand omdat de aarde beeft en schuift
En wij niet meer weten wat te doen
Buig u over ons
Doe ons opstaan
Gij die al zoveel lot gekeerd hebt
Keer ons tot elkaar in mee-- lijden, in mededogen
Verweesd als wij zijn,
Ontferm u over ons
Amen

² Mijn God, mijn God

Psalm 22: 2-4; 15-17; 20-22

waarom hebt u mij verlaten?

U blijft ver weg en redt mij niet,

Ook al schreeuw ik het uit

³ 'Mijn God!' roep ik

overdag, en u antwoordt niet,

's nachts, en ik vind geen rust.

¹⁵Als water ben ik uitgegoten,

mijn gebeente valt uiteen,

mijn hart is als was,

het smelt in mijn lijf.

¹⁶Mijn kracht is droog als een potscherf

mijn tong kleeft aan mijn gehemelte,

u legt mij neer in het stof van de dood.

²⁰HEER, houd u niet ver van mij,

mijn sterkte, snel mij te hulp.

²¹Bevrijd mijn ziel van het zwaard,

mijn leven uit de greep van die honden.

Red mij uit de muil van de leeuw,

Bescherm mij tegen de horens van de wilde stier. U geeft mij antwoord.

Lied: Liefde, wanhoop, droeve woede (TLK 293)

Lezing uit Johannes 4: vers 5-15

Zo kwam hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is.

Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur.

Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten.

Jezus zei tegen haar: 'Geef mij wat te drinken.'

Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.

De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!'

Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.

Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u levend water geven.'

'Maar heer, 'zei de vrouw 'u hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt u dan levend water vandaan halen?'

U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.'

'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,' zei Jezus,

'maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.'

Overweging

Het doet goed om je nood te klagen als je merkt dat iets niet lukt; als een etentje niet doorgaat waarop je je verheugd hebt, als je gefrustreerd raakt omdat iemand weer zijn belofte niet nakomt....deze vorm van klagen dat kennen we allemaal. Het lucht op en je gaat verder.

Tijdens de voorbereiding noemden we dit de kleine klacht die hoort bij alle dag. Maar vandaag gaat het hier niet over.

Het klagen in Psalm 22 is van een andere orde: Mijn god, mijn God waarom heb je me verlaten. Dit klagen staat voor de schreeuw die uit het diepste van je zijns-bestaan, uit je ziel komt door de ellende, het lijden dat zich aan je voltrekt en je totaal uit het lood slaat, de grond onder je voeten laat verdwijnen

Dit gevoel van de totale verlatenheid, het niet te vatten verlies door gebeurtenissen die je overvallen of overkomen.

Het leven op stilstand zet...soms uren, dagen, jaren, ja soms lijkt het eeuwen.

Golgotha ervaringen in een mensenleven zo wil ik ze ook noemen. Jezus ontkwam ook niet aan zijn lot op Golgotha. We kennen ook zijn schreeuw van godsverlatenheid toen zijn laatste uur gekomen was; zijn duisternis... het duurde drie volle uren...

Wij allemaal zoals we hier zijn kennen deze momenten. Naarmate je ouder wordt zijn het er meer en bij de een is het heftiger dan bij de ander.

Het gaat er in deze momenten niet alleen om of het lot jezelf treft want we zien dat deze gebeurtenissen tegelijkertijd de ziel raakt van degenen die nabij zijn; naasten zijn of familie, maar ook op afstand kun je als omstander en medemens meegetrokken worden in en geraakt worden door de schreeuw van de pijn die er klinkt; de klacht van het ongeloof....

In de voorbereiding dachten heel concreet direct aan de beelden en de verhalen die we allemaal kennen; de verhalen van de gruwelijke aardbevingsramp in Syrië en Turkije, de beelden bij de zoveelste gezonken boot met vluchtelingen voor de kust van Italië; de slachtoffers van de oorlog.; we noemden ook de vaders, moeders en kinderen van de toeslagenaffaire ... ja ook zij. Een van ons vertelde over de pijn en de onmacht bij het verlies van een kind van vrienden door zelfdoding, alsof het zijn eigen kind was; en daar is dan ook nog te vaak de slechtnieuwsboodschap van de specialist die de wereld op zijn

kop zet. Geografisch ver weg of heel dichtbij... overvallen door een gebeurtenis waarop je leven tot stilstand komt.

.

Als het lot je treft komt bijna altijd na verloop van tijd de vraag hoe verder . Hoe keer je de bittere tonen in je innerlijk, hoe open je de gordijnen. In Psalm 22, werkt de klacht, het klagen louterend als een gebed, een smeekgebed dat het zicht van de psalmist op de Eeuwige opnieuw heropent. De klacht zelf is werkzaam

Ook in het *Stabat mater dolorosa* dat straks zal klinken, het klaaglied van moeder maria gebeurt dit ook. Onder het kruis met schreiend ogen stond de moeder diep bewogen toen haar zoon te sterven hing. Hij sterft alleen... maar niet alleen gelaten Zijn moeder en een aantal leerlingen die niet weggelopen waren bleven bij hem tot het bittere eind. En ook dit klaaglied opent na 20 strofen het zicht zich op het perspectief... pasen gloort op het eind door dit lied heen.

De klacht en het ook samen klagen maken ruimte om hoe moeizaam ook, verder te gaan.. zodat je eigen cocon van ellende iets openbreekt., de deur naar de hemel op een kier wordt gezet het licht binnenvalt. Lennard Cohen zingt hierover in zijn lied Anthem: There is a crack in everything, thats how the light gets in. In alles kan een barst komen ook in je gesloten innerlijk, waardoor het licht naar binnen kan...

Maar klagen alleen is niet het laatste woord... de deur kan verder open dan een kier... hoe meer barsten in de cocon des te meer licht er door heen kan komen.

In de tweede lezing heeft Jezus een gesprek met een Samaritaanse vrouw die bij de waterput stond om gewoon water te putten; geen gewone vrouw maar als samaritaanse onrein; vijf mannen versleten en samenlokkend met de zesde... zoals blijkt als we het hele verhaal hadden gelezen. Jezus maakt van een babbeltje bij de put een goed gesprek waarin ontmoeting gebeurt omdat Jezus de diepste nood van deze vrouw herkent en erkent. Zij keert met levend water naar huis terug. Wat is er gebeurd? Hij schenkt haar levend water en zij maakt uiteindelijk zelf een omwenteling . Zij wordt aan zichzelf teruggeschonken doordat ze de waarheid onder ogen durft te zien en vooral door de aandacht die ze krijgt liefde ervaart.

‘Wie het water drinkt dat ik hem geef zal nooit meer dorst krijgen. Het levend water dat ik geef, zal een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.’

In tijden van diepe duisternis waar het geklaag mag klinken is minstens zo belangrijk dat ook wij die ontmoeting aangaan als het om het lot van andere mensen gaat. In zijn Geest zijn levend water willen zijn en niet alleen omdat wij er zelf kracht uithalen en putten uit die bron. In trouw aan elkaar, delen en hopen dat het mag bijdragen om tot nieuw leven te komen. Dat door het lot heen de kracht van het leven herontdekt wordt in ontmoeting door liefde gedragen. Liefde dat sterker maakt

Geen holle klanken van lege woorden.. van het komt goed... de tijd heelt alle wonden... maar

Met geweeklaag, met mededogen, trouw en compassie; zo levenswater proberen te zijn in deze soms bijna onmogelijke gebeurtenissen in een mensen leven. Niet ervoor weglopen maar door ons hart te openen; en dat kan op velerlei manieren; maar vooral door nabij te blijven en het ermee uit te houden... en ook al lijkt het soms ver weg...samen gericht te blijven op het Goede, de bron van waaruit je leeft.

Korte Stilte

Lied: Lied van het land/ Hoe verder onze ogen reiken (TLK 187/nr 250))

Dienst van de Tafel

Klaarmaken van de tafel   Collecte .. Verzamelen voorbedebriefjes
Instrumentaal

Voorbeden: Acclamatie: Keer ons om naar U toe TLK 274

Eeuwige,
Wij bidden om Uw Licht van liefde en leven

voor mensen zonder woonplaats, verdreven van huis en haard;
voor slachtoffers van natuurrampen,
ouders op zoek naar hun kind, kinderen zonder familie,
voor wie niet meer voor zichzelf kunnen zorgen
en aangewezen op hulp van vreemden

Zingen wij:

Om uitzicht op een nieuwe toekomst
Voor hen die stomgeslagen zijn
Voor wie zonder hoop leven,
Voor wie bang zijn voor alles wat komen gaat,
Voor wie lijden onder ziekte en angst
Zingen wij:

Briefjes: uit ons midden is gevraagd om te bidden voor....
zingen wij:

bidden we voor onze gemeenschap
dat wij elkaar goed doen
dat wij elkaars sterke en zwakke kanten kunnen zien,
om geduld met elkaar en een groot hart

Voor onze gebeden die wij in stilte aan u voorleggen...
Zingen we:.....

Voorganger:

Bron van Leven

Uw Licht gevuld met Liefde

Levenswater in de woestijn

door Jezus Christus Uw Zoon.

tafelgebed: Lied: Gij, die de stomgeslagen mond verstaat (TLK 156 / PP nr 229

V: Als hij het is, Jezus uit Nazareth

Als er geen ander te verwachten is

Dan hij, die heel zijn ziel gegeven heeft,

Als levend water uitgegoten werd, lam geslacht

Dit brood gebroken

Deze wijn gedronken

Zo nemen wij dit brood en deze beker

En zoeken naar elkaar om mens te zijn.

Allen: Als dat dan leven is voor deze wereld

Geef ons rondom dit brood en deze beker,

De kracht om hem te zijn.

Open de deur van ons hart

Zet voor ons een tafel neer

V: Eeuwige, u die de mensen liefheeft

open ons voor u

Allen: Onze Vader

Vredeswens

Dat we elkaar tot levenswater zijn

Geput uit de bron des levens
vanuit Uw barmhartigheid
zelfs in onze onmacht en onzekerheid

Dat wij zo leven als mensen van vrede,

Wensen wij elkaar die vrede toe...

.....

Tredend in het voetspoor van uw zoon jesus van Nazareth,

Die tot ons zegt doe dit en denk aan mij,

breek je brood en deel je levensadem

Schenk je hart, geef je leven, wees naaste

Maak ons tot mensen die deelhebben aan uw gaven

Die leven geven... uw gaven delen.

Hier, nu geschaard rond uw tafel en straks als we verder gaan

Uitdelen van brood en wijn: brood van leven....

Op weg... waarheen, waartoe
Leven wat heb je me aangedaan
Waarom ben je gekomen en gegaan
Ik open mijn handen en bid
En wordt me bewust van iets nieuws
Ik neem het geweeklaag tot me,
Voel het mededogen
Klacht wordt gezegende kracht
Barst in de cocon, Hemel die open gaat
Bidden we in dit gezegende uur van licht en liefde,
van delen en geven, van troost en trouw
Het uur van de moeder, de geliefde, de vriend,
de onbekende, de vreemde
dat we zo toekomst maken,
dat mensen elkaar samen dragen

Mogen wij dan voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.
Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.

Dan zal God ons zegenen in Zijn Naam:
Vader, Zoon en heilige Geest.
Amen.

Lied: Nooit horen wij andere stemmen (TLK 350)

(laatste couplet 2 x)